

siedzeniu zespołu opiniodawczego z głosem doradczym. Za sporządzoną na piśmie opinię przewodniczący zespołu przyznaje wynagrodzenie według stawek określonych w § 8 ust. 1 i w § 15 ust. 2, uwzględniając pracochłonność dokonanej oceny określoną w godzinach pracy, nie więcej jednak niż 500 zł za każdą sporządzoną opinię. Za udział w posiedzeniach zespołu opiniodawczego osobom zaproszonym przysługuje wynagrodzenie według stawek określonych w ust. 2.

5. Wynagrodzenie nauczycieli akademickich oraz osób, o których mowa w ust. 4, otrzymane z tytułu udziału w pracach zespołu opiniodawczego nie jest wliczane do wynagrodzeń dodatkowych, których górna granica określona jest w § 8 ust. 2, w § 9 ust. 2 i w § 13.

6. Członkowie zespołu opiniodawczego i osoby zaproszone nie mogą uczestniczyć w opiniowaniu prac badawczych przewidzianych do wykonania lub wykonywanych w jednostce organizacyjnej szkoły, w której są zatrudnieni.

§ 18. 1. Fundusz płac szkoły, w części stanowiącej równowartość wynagrodzeń bezpośrednich związanych z realizacją zamawianych w szkole prac badawczych, nie jest wskaźnikiem dyrektywnym, lecz kształtowany jest w zależności od rozmiarów zadań w tym zakresie. Tempo wzrostu tego funduszu w poszczególnych latach nie może być wyższe od tempa wzrostu wartości faktycznie wykonywanych prac badawczych.

2. Upoważnia się Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki do określenia — w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów — zasad ewidencjonowania funduszu płac, o którym mowa w ust. 1, oraz zasad kształtowania tego funduszu w zależności od wartości wykonywanych prac badawczych.

§ 19. W razie współpracy z jednostkami gospodarki uspołecznionej szkół nie objętych przepisami działu IV uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1973 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych oraz gospodarki finansowej jednostek badawczych i szkół wyższych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 2, poz. 9) ministrowie nadzorujący te szkoły określą — w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — zasady rozliczeń za prace badawcze wykonywane przez te szkoły na podstawie umów z jednostkami gospodarki uspołecznionej oraz zasady podziału nadwyżki finansowej powstałej z tego tytułu.

§ 20. 1. W stosunku do szkół wyższych traci moc uchwała nr 55 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie zasad tworzenia, organizacji i finansowania instytutów uczelniano-przemysłowych tworzonych w porozumieniu z ministrami zainteresowanych resortów, zmieniona uchwałą nr 2 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1971 r.

2. Instytuty uczelniano-przemysłowe utworzone na podstawie uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie zasad tworzenia, organizacji i finansowania instytutów uczelniano-przemysłowych tworzonych w porozumieniu z ministrami zainteresowanych resortów stają się z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały jednostkami organizacyjnymi szkoły wyższej działającymi w powiązaniu z jednostkami gospodarki uspołecznionej, o których mowa w § 4.

§ 21. Przepisy uchwały dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

202

ZARZĄDZENIE NR 78 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 września 1974 r.

w sprawie zgłaszania, zabezpieczania i unieszkodliwiania materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych.

W celu zapewnienia ściślejszego współdziałania terenowych organów administracji państwowej i ludności cywilnej z jednostkami wojskowymi, zajmującymi się zbieraniem i likwidacją materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za przedmioty wybuchowe uważa się wszelkiego rodzaju przedmioty pochodzenia wojskowego, które ze względu na swe właściwości wybuchowe grożą niebezpieczeństwem przy niewłaściwym obchodzeniu się z nimi (ruszanie, rozkręcanie, rzucanie itp.) albo w razie zetknięcia się z wysoką temperaturą. Są to w szczególności: zapalniki, pociski, bomby lotnicze, pancernownice, granaty, miny wszelkich typów, naboje artyleryjskie i karabinowe, ładunki materiałów wybuchowych, czerepy pocisków oraz złom metalowy zawierający resztki materiałów wybuchowych.

2. Za przedmioty niebezpieczne uważa się wszelkiego rodzaju urządzenia (materiały) pochodzenia wojskowego, przemysłowego lub innego, które mając właściwości łatwo palne, żrące, trujące albo które znajdując się w stanie sprężenia (skroplenia) grożą niebezpieczeństwem przy manipulowaniu (rzucaniu, rozkręcaniu) lub zetknięciu się z powietrzem albo wysoką temperaturą. Zalicza się do nich w szczególności: płyn łatwo palny, żrący i trujący lub jego pozostałości w beczkach i pojemnikach, zawartość butli stalowych, gaśnic, resztki rozmaitych substancji w aparaturze laboratoryjnej, a także inne materiały o szkodliwych i niebezpiecznych właściwościach.

§ 2. Minister Oświaty i Wychowania w szerszym niż dotychczas zakresie uwzględni w programach nauczania szkół podstawowych, zasadniczych zawodowych, przykładowych i średnich tematy mające na celu uświadomienie i pouczenie dzieci oraz młodzieży:

- 1) o skutkach lekkomyślnego manipulowania wszelkiego rodzaju znalezionymi materiałami wybuchowymi lub innymi przedmiotami niebezpiecznymi,
- 2) o konieczności niezwłocznego powiadomienia urzędu najbliższego terenowego organu administracji państwowej (urzędu gminy, miasta i gminy, urzędu miejskiego lub dzielnicowego) albo jednostki Milicji Obywatelskiej o znalezieniu tych materiałów i przedmiotów.

§ 3. Organizacje społeczne i młodzieżowe oraz Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” powinny kontynuować akcję uświadamiającą, szczególnie w formie pogadanek, audycji radiowych i wyświetlanych filmów, wskazujących na skutki działania materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych. Organizacje młodzieżowe powinny wykorzystać w tym celu również prasę młodzieżową.

§ 4. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej (przedsiębiorstwa, instytucje) są obowiązane zawiadamiać organy określone w § 2 pkt 2 o znalezieniu wszelkiego rodzaju materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych w czasie prowadzenia prac budowlanych, rozbiórkowych, ziemnych, melioracyjnych, leśnych, rolnych itp.

2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy również jednostek gospodarki uspołecznionej zajmujących się zbiorcą, skupem, przerobem i zbywaniem surowców wtórnych metali.

3. Jednostki organizacyjne określone w ust. 1 i 2 nie zgłaszają materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych, używanych przez nie w ramach ich bieżącej działalności. Tryb zabezpieczania oraz unieszkodliwiania tych materiałów i przedmiotów określają odrębne przepisy.

§ 5. 1. Terenowe organy administracji państwowej powinny prowadzić akcję uświadamiającą o skutkach lekkomyślnego obchodzenia się ze znalezionymi materiałami wybuchowymi i innymi przedmiotami niebezpiecznymi.

2. Terenowe organy administracji państwowej są obowiązane:

- 1) zabezpieczać miejsca, w których znaleziono materiały wybuchowe (przedmioty niebezpieczne), lub rejony zagrożone nimi, do czasu przybycia specjalistów wojskowych,
- 2) zawiadamiać najbliższy organ wojskowy (jednostkę) o znalezieniu materiałów wybuchowych (przedmiotów

niebezpiecznych), wskazywać miejsca, w których one się znajdują, oraz informować o ewentualnych wypadkach powstałych wskutek działania tych materiałów (przedmiotów),

- 3) wyznaczać, w porozumieniu z organami wojskowymi, rejony (miejsca) do niszczenia znalezionych materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych,
- 4) ułatwiać jednostkom wojskowym pracę związaną z unieszkodliwianiem materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych oraz udzielać im pomocy, dotyczącej w szczególności zapewnienia niezbędnej siły roboczej przy pracach pomocniczych lub porządkowo-ochronnych nie stwarzających bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia oraz w miarę możliwości sprzętu i środków łączności,
- 5) zapewniać żołnierzom na czas wykonywania przez nich zadań w terenie pomieszczenia na przejściowe zakwaterowanie w razie braku możliwości zakwaterowania żołnierzy w koszarach (kwaterach) wojskowych; koszty zakwaterowania ponoszą organy wojskowe według stawek zryczałtowanych wynagrodzenia za przejściowe zakwaterowanie Sił Zbrojnych w pomieszczeniach.

3. Obowiązki wynikające z ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 ciążyą również na jednostkach organizacyjnych wymienionych w § 4 ust. 1 i 2, które w razie wezwania organu wojskowego do oczyszczenia terenu powinny nadto udzielić mu pomocy określonej w ust. 2 pkt 4 i 5.

§ 6. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 marca 1953 r. w sprawie zabezpieczania i zgłaszania min, niewypalów, porzuconej amunicji oraz innych przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych z okresu działań wojennych (Monitor Polski Nr A-30, poz. 379),
- 2) zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 kwietnia 1953 r. w sprawie trybu postępowania przy zabezpieczaniu i unieszkodliwianiu ujawnionych w terenie i znajdujących się w złomie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych (Monitor Polski Nr A-35, poz. 445).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 września 1974 r.

Regulamin działania kolegów do spraw wykroczeń.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegów do spraw wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312 i z 1974 r. Nr 24, poz. 142) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w regulaminie artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły Kodeksu postępowania